

Demeter Arnold

gyűlnek a királyok

Nézd csak, anyám, gyűlnek a királyok.
Olyan színű palástba öltözve, amelyet
a kirakatban láttunk, s te azt mondtad,
nem szabad, eszedbe se jusson.
Kerek arcuk van, szép hangjuk van,
kezükben ezeregymese kézfogása,
még Béla bácsi is meghajol előttük.
Hallottam, hogy harc lesz, nem
adja a tévé, nekem nem, hisz
le kell feküdni, álmodni kell,
s jön az álom.
Kézen fognak a királyok, tróntermekbe
vezetnek, beszélnek és beszélnek,
nem értem, de elhiszem, hogy
hőskről és csodákról áradoznak,
mint Szent György, ahogy megöli a sárkányt.
Mire felébredek, szétszélednek
a királyok, egymásra mutatnak
és azt kiabálják, amit addig
egymásnak ígértek és nekünk,
mert nekünk is ígértek, szépeket
ígértek utakról az égbe,
és boldogságról, aminek nem lesz vége.
S most te mégis sírsz, mit tehetnék,
én is sírok, ezt szabad, mindenkinek.

Újvárad, 2025/6.